

عنوان مقاله:

پا به پای محمد شهیر در بهشت تجربه های مرمت در باغ های ایرانی- هندی

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 7، شماره 33 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

راتیش ناندا - مدیر ارشد اجرایی در بنیاد فرهنگی آقاخان، هند.

مهديه خواجه پیری

خلاصه مقاله:

محمد شهیر 1948-2015 م معمار منظر صاحب سبک هندی، مرمت و بازسازی باغ های تاریخی مختلف در هند و افغانستان را بر عهده داشته است. این مقاله به رویکردها و روش های وی در سه پروژه بازسازی در منظر می پردازد: باغ مقبره همایون و محور مرکزی ساندر نرسری در دهلی، و باغ بابر در کابل. شهیر درک عمیقی از باغ ایرانی داشت و اندیشه نهفته در باغ سازی گورکانی را به خوبی می شناخت. حفظ اصالت باغ های تاریخی نتیجه این شناخت و همچنین دقت و توجه شهیر به جزییات است. درک روح هندسه باغ به همان صورتی که وجود داشت و پیروی از آن، اساس کار وی را تشکیل می دهد. در این پروژه ها، بازسازی جریان آب و احیای طرحکاشت براساس شواهد تاریخی و همچنین بهره گیری از شیوه های محلی، با هدف بازگرداندن باغ به دوران شکوفایی خود انجام شده است. درک شهیر از زمینه های فرهنگی محلی و طراحی منظر مطابق آن، و سبک خاص او که در عین سادگی، مداخله حداقل و پای بندی به اصالت طرح، قادر بود کارکردهای مدرن را نیز به صورت یکپارچه در باغ های تاریخی تعبیه کند، این سایت ها را به جاذبه های مهم گردشگری تبدیل کرده است.

کلمات کلیدی:

محمد شهیر، بازسازی باغ، باغ مقبره همایون، باغ بابر، ساندر نرسری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/643870>

